

Aleksis K – viikonvaihte

Syytä epäillä

Poliitikkojen kieroudella ei ole mitään rajaa eikä määrää. Melkein päivittäin paljastuu uusia keplotteluita, joita he ovat puuhastelleet menneisyydessä, monet jopa vuosia sitten. Tosin suomalaisten kunniaksi on sanottava se, että he narahtavat tekosistaan reilusti jo ennen vaaleja, kun taas ruotsalaiskollegat onnistuvat pimentämään taustansa vaalien yli. Ruotsalaiset pääsevät sillä lailla kuitaamaan kultaisen kädenpuristuksen ministerin työstä, johon ei ehdi muuta kuuluakaan kuin tuo kultainen kädenpuristus.

Yksi tuoreimmista skandaaleista molemmissa maissa koskee televisiolutia. Kun ruotsalaisministeriä alkoi varista kuin lehtiä puusta maksamattomien tv-lupien takia, myös Suomessa saatiin julki ministereiden lupatiedot. Mutta miten kävikään! Meillä kaikkien ministereiden lupa-asiat ovat kunnossa!

Että kehtaavat! Tämä alkaa olla jo kierouden huippu, yksinteoin ja harkiten suunniteltua lainkuuliaisuutta. Sitä on selvästikin käyty oikein varta vasten maksamassa televisiolutia heti kun on ollut pientäkään vihiä mahdollisesta ministerinpaikasta. Kenties on oikein puolue yllyttänyt. Joku on voinut maksaa lupansa jo ennen vaaleja. Kuka tietää, vaikka joukossa olisi sellaisiakin, joilla olisi ollut lupa yhtä pitkään kuin televisio – tai vaikka olisi hankkinut peräti radioluvan silloin kun sellainen vielä tarvittiin. Tuollainen osoittaa poliittista pyrkyryyttä lapsesta pitäen, suoranaista synnynnäistä paatuneisuutta, joka saattaa periä sukupolvien takaa.

Mitähän vielä ehtii paljastuakaan ennen vaaleja tai niiden jälkeen? Pääministeri Matti Vanhanen on mennyt hölösuisuuttaan antamaan kokonaisen listan vihjeitä, joiden perusteella poliitikkoja on syytä epäillä: koiraveron maksaminen, siivoojan ilmoittaminen verotuksessa, nopeusrajoitusten noudattaminen, selvin päin ajaminen, huumeidenkäytön laiminlyönti... Nämä kaikki on aiheellista tutkia todennäköisin syin. Jatketta listaan on helppo keksiä jopa ilman poliisitutkimuksia: vihreätä vasten käveleminen tai autoilu, matkalippujen maksaminen bussissa tai raitiovaunussa, pysäköinnin laiminlyönti invapaikoille, turvavyön kiinni pitäminen, hands-free autossa, löytötavaroiden palauttaminen löytötavaratoimistoon, tupakoimattomuus ja niin edelleen.

Arkistoista saattaa tulla ilmi vaikka minkälaista suunnitelmallista lainkuuliaisuutta äänestäjien houkuttelemiseksi. Parhaassa tapauksessa voidaan saada kiikkiin jopa ammattirehellisten jengejä, jotka nykyisin miehittävät politiikan johtopaikat.

Tällaisten asioiden selvittäminen kuuluu äänestäjän kuluttajansuojaan. Mikäli paljastuu, että joku poliitikko on elänyt koko elämänsä viimeistä piirua myöten nuhteettomasti, sitten vasta onkin syytä epäillä. Tuollaisesta tyypistä ei ole yhteisten asioiden hoitajaksi, hänhän on selvästikin joko patologinen valehtelija, dementikko tai tyhmä.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)